

Wtorek, 12 marca 2013 r.

P7_TA(2013)0074

Eliminowanie stereotypów dotyczących płci w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie eliminowania stereotypów dotyczących płci w UE (2012/2116(INI))

(2016/C 036/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację pekińską i platformę działania przyjęte w dniu 15 września 1995 r. podczas IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet, a także rezolucje Parlamentu: z dnia 18 maja 2000 r. w sprawie skutków przyjęcia platformy działania z Pekinu ⁽¹⁾, z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie wniosków z IV Światowej Konferencji na temat Kobiet – Platforma działania (Pekin + 10) ⁽²⁾, a także z 25 lutego 2010 r. w sprawie działań następczych w związku z pekińską platformą działania (Pekin + 15) ⁽³⁾,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, podkreślający wartości wspólne państwom członkowskim takie jak: pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, solidarność oraz równość kobiet i mężczyzn,
- uwzględniając art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), odnoszący się do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (przekształcenie) ⁽⁴⁾ oraz dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽⁵⁾;
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 grudnia 1998 r., w których ustalono, że coroczna ocena realizacji pekińskiej platformy działania będzie obejmować ilościowe i jakościowe wskaźniki oraz poziomy odniesienia,
- uwzględniając wspólną deklarację ministrów państw członkowskich UE ds. równości płci przyjętą w dniu 4 lutego 2005 r. w ramach przeglądu pekińskiej platformy działania po 10 latach, w której to deklaracji m.in. potwierdzili oni swoje zdecydowane poparcie i zaangażowanie na rzecz pełnej i skutecznej realizacji deklaracji pekińskiej oraz pekińskiej platformy działania,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 2–3 czerwca 2005 r., w których zachęcono państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia mechanizmów instytucjonalnych służących wspieraniu równości płci i stworzenia ram umożliwiających ocenę realizacji pekińskiej platformy działania, aby móc śledzić postępy w bardziej spójny i systematyczny sposób,
- uwzględniając „Europejski pakt na rzecz równości płci” (2011-2020), przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r. ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 269 z 5.10.2002, s. 15.

⁽⁷⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

Wtorek, 12 marca 2013 r.

- uwzględniając strategię Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015 przedstawioną przez Komisję w dniu 21 września 2010 r. i towarzyszący strategii dokument roboczy służb Komisji w sprawie działań umożliwiających realizację strategii (COM(2010)0491, SEC(2010)1080),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2008 r. w sprawie wpływu marketingu i reklamy na równość kobiet i mężczyzn ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0401/2012),
- A. mając na uwadze art. 8 TFUE, który stanowi, że we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet;
- B. mając na uwadze, że mimo pewnych postępów w wielu państwach członkowskich wiele kobiet wciąż dźwiga niewspółmierną część ciężaru wychowywania dzieci i opieki nad innymi osobami na ich utrzymaniu; mając na uwadze, że utrzymujące się stereotypy stanowią przeszkodę w dzieleniu się obowiązkami rodzinnymi i domowymi między kobietami i mężczyznami oraz utrudniają urzeczywistnienie zasady równości na rynku pracy;
- C. mając na uwadze, że stereotypy wciąż istnieją na wszystkich szczeblach społeczeństwa i we wszystkich przedziałach wiekowych, mając wpływ na to, jak postrzegamy siebie nawzajem, odwołując się do nadmiernie uproszczonych założeń opartych na uwarunkowanych społecznie normach, praktykach i przekonaniach, które mają nierzadko podłoże kulturowe i religijne, których siła tkwi często w religii i które są wyrazem ukrytej dystrybucji władzy i utrwalają ją;
- D. mając na uwadze, że należy wyeliminować wszelkie pośrednie i bezpośrednie przejawy dyskryminacji ze względu na płeć, aby zagwarantować kobietom prawo do równego traktowania i zmienić kulturowo uwarunkowane postrzeganie kobiet jako istot biernych lub gorszych od mężczyzn;
- E. mając na uwadze, że tradycyjne role przypisane płciom i stereotypy z tym związane wciąż mają duży wpływ na podział ról pomiędzy kobietami i mężczyznami w domu, w pracy i w społeczeństwie w ujęciu ogólnym, przy czym kobiety często przedstawiane są jako te, które zajmują się domem i dziećmi, podczas gdy w powszechnym wizerunku mężczyźni zapewniają pieniądze i opiekę; mając na uwadze, że stereotypy utrzymują status quo w kwestii trudności w osiągnięciu równości płci z przyczyn dziedzicznych i ograniczają możliwości zatrudnienia i rozwoju osobistego dla kobiet, utrudniając im wykorzystanie pełnego potencjału jako jednostki i podmiotu gospodarczego, a zatem stanowią poważne przeszkody na drodze do osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn;
- F. mając na uwadze, że role poszczególnych płci kształtują się i są narzucane w wyniku oddziaływania różnorodnych czynników społecznych, zwłaszcza mediów i edukacji, oraz powstają w dzieciństwie i podczas dojrzewania w procesie socjalizacji, a więc wywierają wpływ na człowieka podczas jego całego życia;
- G. mając na uwadze, że kobiety mieszkające na obszarach wiejskich są bardziej dyskryminowane i borykają się z większą liczbą stereotypów płci niż kobiety mieszkające na obszarach miejskich oraz że wskaźnik zatrudnienia wśród kobiet na obszarach wiejskich jest znacznie niższy od wskaźnika zatrudnienia wśród kobiet w miastach;
- H. mając na uwadze, że stereotypy płciowe łączą się często z innymi stereotypami, takimi jak stereotypy dyskryminujące z uwagi na wiek, status migranta, orientację seksualną, niepełnosprawność itp., wobec czego dotyczą w większym stopniu kobiet mających wieloraką tożsamość;
- I. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet stanowi pogwałcenie praw człowieka, które dotyczy wszystkich warstw społecznych, kulturowych i ekonomicznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 43.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0069.

Wtorek, 12 marca 2013 r.

Media i kultura

- J. mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć w mediach, komunikacji i reklamie jest wciąż często spotykana i ułatwia powielanie stereotypów dotyczących płci, zwłaszcza poprzez przedstawianie kobiet jako obiektów pożądania seksualnego w celu promowania sprzedaży; mając na uwadze, że np. w reklamie kobiety stanowią 27 % pokazywanych pracowników lub specjalistów, natomiast w 60 % przypadków przedstawia się je jako osoby wykonujące prace domowe lub sprawujące opiekę nad dziećmi; mając jednak na uwadze, że reklama i środki przekazu mogą stanowić potężną broń w zwalczaniu stereotypów i uprzedzeń związanych z płcią;
- K. mając na uwadze, że dzieci w bardzo młodym wieku mają styczność ze stereotypami dotyczącymi płci za pośrednictwem modelowych ról lansowanych w serialach i programach telewizyjnych, dyskusjach, grach, grach wideo i reklamach, materiałach do nauki i programach edukacyjnych, postawach w szkole, rodzinie i społeczeństwie, co wpływa na sposób postrzegania przez dzieci norm postępowania kobiet i mężczyzn i wywiera wpływ na resztę ich życia oraz na ich przyszłe dążenia;
- L. mając na uwadze, że sposób przedstawiania dziewcząt w przestrzeni publicznej zmniejsza szacunek, z jakim odnosi się do nich społeczeństwo, i promuje przemoc wobec dziewcząt; mając na uwadze, że chociaż media mogą odgrywać pozytywną rolę edukacyjną, stereotypy dotyczące dzieci płci żeńskiej są w nich rozpowszechnione i często umacniają tradycyjne postawy i wzorce zachowań, w tym również w reklamie i w programach dla dzieci;
- M. mając na uwadze, że w programach telewizyjnych, grach komputerowych i wideoklipach muzycznych coraz wyraźniej zauważalna jest tendencja – dyktowana częściowo względami handlowymi – do ukazywania kobiet prowokacyjnie ubranych, w seksualnych pozach, co utrwała stereotypy dotyczące płci; mając na uwadze, że teksty piosenek dla młodzieży zawierają treści seksualnie sugestywne, które często szerzą przemoc wobec kobiet i dziewcząt;
- N. mając na uwadze, że nowy status kulturalny pornografii ma największy wpływ na młode kobiety i młodych mężczyzn; mając na uwadze, że rozpowszechnianie pornografii, czyli obecny proces kulturowy, w ramach którego pornografia przedostaje się do naszego życia codziennego jako coraz powszechniej akceptowany, często idealizowany element kultury, występuje szczególnie wyraziście w kulturze młodzieżowej; począwszy od programów telewizyjnych i czasopism dla młodzieży, a skończywszy na muzyce i reklamach skierowanych do ludzi młodych;

Edukacja i szkolenie

- O. mając na uwadze, że dostęp do formalnego kształcenia na poziomie podstawowym, średnim i wyższym, a także treści programów nauczania dla dziewcząt i chłopców to ważne czynniki wpływające na różnice płciowe, a co za tym idzie – na dokonywane wybory i dostęp do praw; mając na uwadze, że chociaż w UE dostęp dziewcząt i chłopców do edukacji może się ogólnie wydawać mniej problematyczny niż w innych częściach świata, należy jednak zwrócić uwagę, że dziewczęta i chłopcy nie są traktowani jednakowo w kwestii dostępu do systemów edukacyjnych i stwarzanych przez nie szans ani w kwestii pełnego korzystania z nich; mając na uwadze zwłaszcza, że w przypadku dziewcząt wywodzących się z mniejszości, jak dziewczęta ze społeczności romskiej czy społeczności migrantów, osoby ubiegające się o azyl, uchodźcy i dziewczęta niepełnosprawne, dostęp do edukacji wciąż jest nader problematyczny w niektórych krajach;
- P. mając na uwadze, że od najmłodszego wieku dzieci mogą uczyć się równości i walki ze stereotypami dotyczącymi płci dzięki wychowaniu opartemu na uznaniu równości;
- Q. mając na uwadze, że nadal istniejące stereotypy dotyczące możliwości edukacyjnych i zawodowych dostępnych dla kobiet przyczyniają się do utrzymania nierówności, mając na uwadze, że edukacja i szkolenia wciąż służą przenoszeniu stereotypów dotyczących płci, gdyż kobiety i mężczyźni często wybierają tradycyjną ścieżkę edukacji i szkoleń, co ma poważne skutki dla rynku pracy, ogranicza różnicowanie karier zawodowych i sprawia, że kobiety często pracują w mniej cenionych i gorzej płatnych zawodach;
- R. mając na uwadze, że w procesie kształcenia zainteresowanie chłopców i dziewczynek różnymi przedmiotami w dalszym ciągu nie jest w równym stopniu stymulowane, przy czym dotyczy to zwłaszcza nauk ścisłych i przedmiotów technicznych;
- S. mając na uwadze, że chociaż wiele krajów europejskich dysponuje doradztwem zawodowym uwzględniającym aspekt płci, często jest ono skierowane do dziewcząt w celu zachęcenia ich do wyboru karier technologicznych i naukowych, a nie istnieją inicjatywy skierowane do chłopców, by decydowali się na kariery w sektorach edukacji i zdrowia czy na zawody w dziedzinach humanistycznych;

Wtorek, 12 marca 2013 r.

Rynek pracy

- T. mając na uwadze, że wpływ stereotypów dotyczących płci na kształcenie i szkolenie ma poważne skutki dla rynku pracy, gdzie kobiety wciąż borykają się z segregacją poziomą i pionową, oraz mając na uwadze, że w związku z tym niektóre sektory nadal są uważane za „męski” (zatrudniające w 85 % mężczyzn), zaś poziom wynagrodzenia jest w nich wyższy niż poziom w sektorach uważanych za „kobiecy” (zatrudniających w 70 % kobiety); mając ponadto na uwadze, że ogólnie więcej kobiet jest zatrudnionych na stanowiskach o niższym statusie społeczno-ekonomicznym, co również ogranicza ich pewność siebie i poczucie własnej wartości;
- U. mając na uwadze, że stereotypy dotyczące płci na rynku pracy wciąż ograniczają dostęp kobiet do pewnych sektorów, jak inżynieria, gaszenie pożarów, produkcja, budowa, stolarstwo, mechanika, sektory techniczne i naukowe oraz nowe technologie, ale również ograniczają dostęp mężczyzn do sektorów opieki nad dziećmi (położne, pielęgniarki dziecięce itp.);
- V. mając na uwadze, że lepsza znajomość zawodów istniejących na rynku pracy przyczyniłaby się do zwiększenia dostępu do wszystkich szkoleń zawodowych;
- W. mając na uwadze, że tworzenie stereotypów dotyczących płci przynosi efekt przeciwny do zamierzonego i przyczynia się do podziału rynku pracy na zawody według kryterium płci i do zwiększania różnic w zarobkach kobiet i mężczyzn;
- X. mając na uwadze, że w 2010 r. w UE, wykonując jednakową pracę, kobiety wciąż zarabiały średnio około 16,4 % mniej niż mężczyźni, oraz mając na uwadze, że różnice w zarobkach zależą od państwa członkowskiego i w niektórych państwach przekroczyły 22 % w 2011 r.; mając na uwadze, że choć przyczyny tego zróżnicowania wynagrodzenia są wielorakie i złożone, kryją się za nimi często stereotypy związane z płcią i postrzeganie kobiety wyłącznie przez pryzmat tradycyjnego podziału ról;
- Y. mając na uwadze, że w kontekście godzenia pracy z życiem prywatnym kobiety na ogół nieproporcjonalnie często korzystają z „elastycznego czasu pracy” i są zatrudnione w niepełnym wymiarze godzin, co wskazuje, że obecnie nadal obowiązuje tradycyjne przekonanie, zgodnie z którym kobiety ponoszą główną odpowiedzialność za opiekę nad rodziną, w związku z czym są zmuszone zatrudniać się w niepełnym wymiarze godzin, akceptować elastyczny czas pracy i umowy na czas określony, oraz mają mniejsze szanse na rynku pracy i mniejsze szanse na awans;
- Z. mając na uwadze, że przerwy w karierze zawodowej kobiet, spowodowane urlopami macierzyńskimi lub wychowawczymi, pogłębiają jeszcze różnice w wysokości wynagrodzenia i emerytury kobiet i mężczyzn;

Podjęcie decyzji gospodarczych i politycznych

- AA. mając na uwadze ekspertyzę Komisji z 2011 r. pokazującą, że w 2012 r. w Unii Europejskiej kobiety stanowiły 14 % członków zarządów największych spółek giełdowych, co wskazuje na istnienie tzw. szklanego sufitu, który utrudnia kobietom zajmowanie najwyższych stanowisk kierowniczych oraz pozbawia równych szans na awans;
- AB. mając na uwadze, że pomimo poprawy sytuacji w ciągu minionych kilku lat kobiety nie są jeszcze dostatecznie reprezentowane wśród decydentów politycznych na szczeblu lokalnym, krajowym i unijnym; mając na uwadze, że reprezentacja kobiet w rządach i parlamentach krajowych zwiększyła się z 21 % w 2004 r. do 23 % w 2009 r., zaś reprezentacja kobiet w Parlamencie Europejskim zwiększyła się z 30 % w 2004 r. do 35 % w 2009 r.;
- AC. mając na uwadze, że stereotypy płciowe i seksizm wciąż są powszechne zarówno w politycznych, jak i gospodarczych organach decyzyjnych, gdzie regularnie padają seksistowskie uwagi i dochodzi do napastowania, nie wykluczając pewnych form napastowania seksualnego i przemocy wobec kobiet;
- AD. mając na uwadze, że konieczne jest wyeliminowanie stereotypów dotyczących płci, zwłaszcza na poziomie przedsiębiorstw, gdzie większość stanowisk kierowniczych zajmują mężczyźni, ponieważ przyczyniają się one do hamowania aspiracji młodych kobiet i zniechęcają kobiety do ubiegania się o najwyższe stanowiska kierownicze wiążące się z podejmowaniem decyzji finansowych, gospodarczych i politycznych w sferze zarówno publicznej, jak i prywatnej;

Wtorek, 12 marca 2013 r.

Działania UE

1. zwraca uwagę na wyraźny brak postępu w wypełnianiu zobowiązań podjętych zarówno przez UE, jak i różne rządy w ramach pekińskiej platformy działania, jak również podkreśla konieczność opracowania nowych wskaźników w dziedzinie stereotypów dotyczących płci i sprawozdań analitycznych na szczeblu UE oraz zachęca Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn do zajęcia się tym problemem;
2. zwraca uwagę, że pomimo zaangażowania UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn wciąż występuje luka w prawie przewidującym niedyskryminację kobiet i równość płci w dziedzinach zabezpieczenia społecznego, edukacji i mediów, zatrudnienia i wynagrodzenia; podkreśla konieczność energicznego wdrażania istniejących przepisów i opracowania nowych przepisów w tych dziedzinach; wzywa Komisję do uwzględnienia problematyki równości płci we wszystkich obszarach polityki, gdyż będzie to skutkowało zwiększeniem potencjału wzrostu europejskiej siły roboczej;
3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do skutecznego wykorzystania środków z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na długoterminowe strategie, aby przybliżyć kobietom te sektory rynku pracy, w których ze względu na stereotypy związane z płcią są one w dalszym ciągu w zbyt małym stopniu reprezentowane, a także sprawić, by sektory te stały się dla kobiet bardziej atrakcyjne; uważa, że strategie powinny obejmować działania pozytywne, uczenie się przez całe życie i aktywne zachęcanie dziewcząt do podejmowania studiów w dziedzinach, których tradycyjnie nie postrzega się jako „kobiecych”, jak technologie informacyjne czy mechanika, oraz wspieranie środków umożliwiających pogodzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym kobiet i mężczyzn;
4. zwraca się do Komisji o wsparcie prowadzonych przez państwa członkowskie działań mających na celu wyeliminowanie stereotypów oraz propagowanie powszechnego i pozbawionego wynikających ze stereotypów przeszkód dostępu do nauki i do zatrudnienia;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wyraźne i trwałe wsparcie obecnego programu Dafne oraz przyszłego programu „Prawa i obywatelstwo”, jako elementów zwalczania przemocy wobec kobiet i stereotypów dotyczących płci;
6. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie strategii, które podejmą problem podstawowych przyczyn dyskryminacji kobiet i przemocy wobec kobiet, które są głęboko zakorzenione w stereotypach i nierówności między kobietami a mężczyznami, poczynając od eliminowania stereotypów dotyczących płci;

Media i kultura

7. zwraca uwagę, że włączanie stereotypów dotyczących płci do reklam emitowanych podczas dziecięcych programów telewizyjnych, a także do samych tych programów, stanowi szczególnie problem ze względu na ich potencjalne oddziaływanie na socjalizację płci, a co za tym idzie – na sposób postrzegania przez dzieci samych siebie, członków ich rodzin i świata zewnętrznego; podkreśla znaczenie ograniczenia kontaktu dzieci ze stereotypami dotyczącymi płci w miarę możliwości w ramach krytycznego podejścia do edukacji medialnej w szkole;
8. podkreśla znaczenie obejmowania procesem uwzględniania aspektu płci również chłopców i wobec tego nalega na nauczanie w ramach specjalnie przygotowanych ćwiczeń w celu uświadamiania ich odnośnie do stereotypów;
9. podkreśla, że reklama często przekazuje treści dyskryminujące lub nieprzyzwoite oparte na wszelkiego rodzaju stereotypach dotyczących płci, które utrudniają realizację strategii w dziedzinie równouprawnienia płci; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz społeczeństwo obywatelskie i organy branżowe zajmujące się regulacją sektora reklamy do bliskiej współpracy w zakresie zwalczania takich praktyk, szczególnie poprzez stosowanie przez sektor marketingu i reklamy skutecznych narzędzi gwarantujących poszanowanie ludzkiej godności i prawości;
10. zwraca również uwagę, że reklama może być skutecznym sposobem podważania stereotypów i zwalczania ich oraz istotnym narzędziem dzisiejszych społeczeństw wielokulturowych służącym walce z rasizmem, seksizmem i dyskryminacją; wzywa Komisję, państwa członkowskie i podmioty zajmujące się zawodowo reklamą do wzmocnienia działań szkoleniowych i edukacyjnych, aby pokonywać stereotypy, zwalczać dyskryminację oraz propagować równouprawnienie, zwłaszcza w młodym wieku; apeluje do państw członkowskich w szczególności o nawiązanie i rozwój bliskiej współpracy z istniejącymi szkołami marketingu, komunikacji i reklamy, aby przyczynić się do zapewnienia solidnego szkolenia przyszłych pracowników sektora;
11. podkreśla konieczność przeprowadzenia specjalnych kursów na temat stereotypów dotyczących płci w mediach dla krajowych komisji etyki reklamy i organów samoregulujących i regulacyjnych, aby podniosła się świadomość niekorzystnego wpływu obrazów świadczących o dyskryminacji ze względu na płeć w telewizji, w internecie oraz kampaniach marketingowych i reklamowych;

Wtorek, 12 marca 2013 r.

12. wzywa UE do prowadzenia na całym swoim terytorium działań uświadamiających pod hasłem zero tolerancji dla zniewag o podłożu seksistowskim lub dla przedstawiania kobiet w mediach w sposób uwłaczający ich godności;
13. wzywa UE i jej państwa członkowskie do prowadzenia szkoleń i akcji kształtujących świadomość z pracownikami mediów na temat szkodliwych skutków stereotypów płciowych oraz właściwych praktyk w tej dziedzinie;
14. podkreśla znaczenie promowania wizerunku kobiety w sposób nienaruszający jej godności oraz przeciwdziałania utrwalonym stereotypom związanym z płcią, a zwłaszcza rozpowszechnionym upokarzającym przekazom wizualnym, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu wolności wypowiedzi i prasy;
15. wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w odpowiedzi na rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 1997 r. w sprawie dyskryminacji kobiet w reklamie ⁽¹⁾;
16. wzywa Komisję do wspomagania państw członkowskich w walce z seksualizacją dziewcząt nie tylko przez gromadzenie niezbędnych danych, promowanie dobrych praktyk i organizowanie kampanii informacyjnych, ale także przez finansowe wspieranie działań podejmowanych w państwach członkowskich, w szczególności przez organizacje ds. kobiet zwalczające seksualizację i przemoc wobec kobiet i dziewcząt;
17. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia pozytywnych środków gwarantujących większej liczbie kobiet dostęp do stanowisk kierowniczych w mediach, w tym również do najwyższych stanowisk kierowniczych;
18. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia badań i opracowywania porównywalnych danych na temat kobiet i mediów, w tym również na temat przedstawiania kobiet z konkretnych grup społecznych, takich jak kobiety niepełnosprawne lub kobiety należące do mniejszości etnicznych;

Edukacja i szkolenie

19. podkreśla konieczność opracowania specjalnych kursów doradztwa zawodowego w szkołach podstawowych i średnich oraz instytucjach szkolnictwa wyższego w celu informowania osób młodych o niekorzystnym wpływie stereotypów dotyczących płci oraz zachęcania młodzieży do podejmowania nauki i pracy w dziedzinach, które niegdyś uważano za typowo „męskie” lub „kobiece”; zwraca się o udzielenie wsparcia dla wszelkich działań mających na celu zmniejszenie występowania stereotypów dotyczących płci wśród małych dzieci;
20. podkreśla wagę propagowania od najmłodszego wieku równości kobiet i mężczyzn w celu skutecznego zwalczania stereotypów, dyskryminacji i przemocy ze względu na płeć, również za pomocą włączenia Powszechnej deklaracji praw człowieka i Europejskiej karty praw człowieka do nauczania szkolnego;
21. podkreśla, iż konieczne są programy kształcenia i nauczania, które skupiają się na równości mężczyzn i kobiet, na poszanowaniu drugiego człowieka, wzajemnym szacunku wśród ludzi młodych, życiu seksualnym charakteryzującym się szacunkiem oraz odrzuceniu wszelkich form przemocy wobec kobiet, a także podkreśla wagę szkolenia nauczycieli w tym zakresie;
22. podkreśla potrzebę uwzględniania problematyki płci w szkołach i wobec tego zachęca szkoły do opracowania i wdrożenia programu uświadamiającego oraz praktycznych ćwiczeń mających na celu promowanie równości płci w programach nauczania;
23. podkreśla konieczność opracowania i wprowadzenia szkoleń adresowanych do nauczycieli, opiekunów, dyrektorów i innych osób zaangażowanych w program kształcenia dzieci, tak aby dysponowali instrumentami pedagogicznymi niezbędnymi do zwalczania stereotypów dotyczących płci i do propagowania równości mężczyzn i kobiet;
24. zwraca uwagę, że choć większość państw Unii Europejskiej prowadzi politykę równości płci w systemie szkolnictwa wyższego, prawie wszystkie strategie polityczne i projekty skupiają się na dziewczętach; w związku z tym zwraca się do państw członkowskich o opracowanie ogólnych strategii krajowych i inicjatyw na rzecz zwalczania stereotypów związanych z płcią w systemie szkolnictwa wyższego skierowanych do chłopców;
25. wzywa do odpowiedniego przygotowania nauczycieli i szkoleniowców w ramach edukacji formalnej i nieformalnej poprzez niezbędne szkolenia z zakresu równości między kobietami/dziewczętami a mężczyznami/chłopcami, wykrywania różnego rodzaju nadużyć z tym związanych oraz przemocy na tle seksualnym i reagowania na nie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 6.10.1997, s. 60.

Wtorek, 12 marca 2013 r.

26. podkreśla konieczność opracowania strategii politycznych, które kładą nacisk na eliminowanie od najmłodszego wieku stereotypów dotyczących płci oraz na kształcenie udrażliwiające nauczycieli i uczniów oraz strategii, które zachęcają do różnicowania karier zawodowych młodych kobiet i mężczyzn i propagują je;
27. wzywa UE i państwa członkowskie do prowadzenia aktywnej polityki gwarantującej dziewczętom ze społeczności mniejszościowych lub środowisk migrantów dostęp do edukacji i systemów kształcenia;
28. wzywa państwa członkowskie do oceny programów nauczania i treści podręczników szkolnych z myślą o reformie, która umożliwiłaby włączenie kwestii związanych z płcią do wszystkich materiałów edukacyjnych jako kwestii przekrojowych, koncentrując się na eliminacji stereotypów płciowych czy uwypukleniu wkładu kobiet i ich roli w historii, literaturze, sztuce itp., w tym również na najniższych szczeblach kształcenia podstawowego;
29. wzywa UE do promowania europejskiego wymiaru edukacji np. poprzez umożliwienie dzielenia się dobrymi praktykami na temat równości płci jako narzędzia edukacyjnego oraz poprzez opracowywanie i gromadzenie statystyk dotyczących kwestii płci we wszystkich aspektach edukacji na szczeblu krajowym i unijnym;
30. wzywa UE do uwzględniania ilościowych i jakościowych wskaźników dotyczących równości płci we wszystkich programach służących ocenie jakości edukacji w szkołach europejskich;

Rynek pracy

31. zauważa coraz większe zaniepokojenie niekorzystnym wpływem stereotypów dotyczących płci na zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć wynoszące 16,4 % oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę tego problemu podczas opracowywania nowej polityki;
32. podkreśla, że dostępne dane wskazują, iż kwalifikacje i doświadczenie zdobyte przez kobiety są w mniejszym stopniu wynagradzane pod względem finansowym od tych zdobytych przez mężczyzn, po części z tego powodu, że zatrudnienie kobiet tradycyjnie uznawano jako dodatkowe z perspektywy dochodów gospodarstw, co znacznie przyczyniło się do powstania i utrzymywania się różnic w wynagrodzeniach między kobietami i mężczyznami;
33. podkreśla konieczność realizacji działań uświadamiających celem poinformowania pracodawców i pracowników o związku pomiędzy stereotypami dotyczącymi płci a zróżnicowaniem wynagrodzenia ze względu na płeć oraz nierównym dostępem do zatrudnienia, poinformowania innych zainteresowanych podmiotów w społeczeństwie o tym, że stereotypy dotyczące płci ograniczają szanse kobiet zarówno na rynku pracy, jak i w życiu prywatnym, oraz zachęcenia do przejrzystości w publicznych i prywatnych przedsiębiorstwach i agencjach, jak i celem zagwarantowania równego wynagrodzenia za taką samą pracę i pracę o takiej samej wartości;
34. wzywa państwa członkowskie do dokonania przeglądu struktury płac w zawodach i na stanowiskach zdominowanych przez kobiety w celu przełamania stereotypów dotyczących płci powiązanych z problemem różnic w wynagrodzeniach; apeluje, aby państwa członkowskie, pracodawcy i związki zawodowe opracowały i wdrożyły sprawne i konkretne narzędzia oceny pracy, które mogłyby posłużyć do ustalenia, czym jest praca o tej samej wartości, aby w ten sposób zapewnić równe wynagrodzenie dla kobiet i mężczyzn;
35. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii politycznych mających na celu zwiększenie liczby niedrogich i wysokiej jakości placówek opieki nad dziećmi dostępnych dla pracujących rodziców w całej Europie oraz do wspierania tworzenia struktur umożliwiających rodzicom pracującym w przedsiębiorstwach pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego, zwłaszcza dzięki wspieraniu tworzenia i utrzymania zakładowych placówek opieki nad dziećmi; wzywa również państwa członkowskie do zwiększenia możliwości opieki nad innymi kategoriami osób niesamodzielnych (osobami w podeszłym wieku, osobami niepełnosprawnymi i potrzebującymi), gdyż umożliwiając pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym, zachęciłoby to kobiety do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy;
36. wzywa Komisję i państwa członkowskie do umożliwienia elastycznych godzin pracy i właściwych form urlopu wychowawczego zarówno mężczyznom, jak i kobietom;
37. podkreśla, że stereotypy dotyczące płci są często samospełniające się i w obszarach, w których nie zaoferuje się kobietom możliwości sprawdzenia się, nigdy nie uda im się przełamać hamujących ich rozwój barier;
38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania kobiet do działalności przedsiębiorczej i promowania programów samozatrudnienia kobiet poprzez zapewnienie odpowiednich szkoleń, finansowania i wsparcia;

Wtorek, 12 marca 2013 r.

39. przypomina Komisji, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, które wpływa również na emerytury, dotyka szczególnie starsze kobiety, co zwiększa ryzyko skrajnego i trwałego ubóstwa po osiągnięciu przez kobiety wieku emerytalnego;

40. zwraca uwagę, że wskutek nowych unijnych przepisów emerytalnych wzrosło prawdopodobieństwo ubóstwa wśród starszych kobiet po osiągnięciu wieku emerytalnego; podkreśla zatem znaczenie niepopierania jakichkolwiek poprawek w białej księdze pogłębiających zróżnicowanie emerytury kobiet i mężczyzn;

41. wzywa Komisję do dokonania oceny wdrożenia dyrektywy UE w sprawie napastowania seksualnego w miejscu pracy oraz do opracowania sprawozdania na temat braków i wyzwania w celu wzmocnienia przepisów prawnych i środków w państwach członkowskich;

Podejmowanie decyzji gospodarczych i politycznych

42. zauważa, że reprezentacja kobiet w rządach krajowych wynosiła 23 % w 2009 r., oraz popiera wprowadzenie obowiązkowego parytetu w celu zwiększenia liczby kobiet w rządach i parlamentach krajowych, jak i na szczeblu regionów i miast oraz w instytucjach UE; wzywa również do przeprowadzenia kampanii uświadamiających i zachęcających kobiety do większej aktywności politycznej i kandydowania do władz lokalnych i krajowych;

43. przypomina, że wybory europejskie, które mają się odbyć w 2014 r. i po których nastąpi wybór nowych członków Komisji Europejskiej oraz kandydatów na najwyższe stanowiska w UE, stanowią szansę na osiągnięcie postępów na drodze do demokracji parytetowej na szczeblu UE oraz na uczynienie z UE wzoru do naśladowania w tym obszarze;

44. wzywa państwa członkowskie do popierania parytetu płci poprzez proponowanie kobiety i mężczyzny na stanowisko europejskiego komisarza; wzywa mianowanego przewodniczącego Komisji do dążenia do osiągnięcia parytetu płci przy formowaniu Komisji; wzywa obecnie urzędującą Komisję do publicznego poparcia tej procedury;

45. przypomina, że w 2010 r. kobiety stanowiły jedynie 12 % członków rad nadzorczych w Europie; popiera zamierzenie Komisji dotyczące wprowadzenia obowiązujących parytetów dla kobiet, mających zastosowanie do stanowisk kierowniczych dużych przedsiębiorstw notowanych na giełdzie;

Inne działania

46. wzywa państwa członkowskie do ponownej oceny stosowanego przez nie podejścia względem mężczyzn i kobiet na rynku pracy oraz podejścia dotyczącego mechanizmów umożliwiających pracownikom zachowanie równowagi między życiem zawodowym i rodzinnym, jako że stereotypy mogą prowadzić do większej segregacji rynku pracy i większego zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;

47. zwraca się od państw członkowskich o nadanie zwalczaniu przemocy wobec kobiet charakteru priorytetowej polityki w zakresie prawa karnego; zachęca państwa członkowskie do rozwinięcia w tym celu współpracy między krajowymi organami sądowymi i służbami policji, a także do wymiany dobrych praktyk;

48. podkreśla konieczność zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie skoordynowanych działań obejmujących adresowane do opinii publicznej kampanie uświadamiające i informacyjne poświęcone przemocy uwarunkowanej płcią, strategię mającą na celu zmianę stereotypowego myślenia o pozycji kobiety w społeczeństwie dzięki edukacji i środkom przekazu, oraz o sprzyjanie wymianie najlepszych praktyk; powtarza, że należy pracować zarówno z ofiarami, jak i ze sprawcami, aby uświadamiać tych ostatnich oraz pomagać zmieniać stereotypy i zakorzenione w społeczeństwie przekonania sprzyjające utrwalaniu warunków korzystnych dla powstawania tego rodzaju przemocy oraz jej akceptacji;

49. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o propagowanie równości płci oraz wzmocniania pozycji kobiet, również za pomocą kampanii informacyjnych, które sławią rolę kobiet i doceniają ich udział w życiu politycznym, gospodarczym, społecznym, a także w sporcie, sektorze zdrowia, sztuce, nauce oraz na wszystkich innych płaszczyznach społecznych;

50. uważa, że w celu przezwyciężenia stereotypów i zniwelowania różnic w wynagrodzeniach, zwiększenia udziału kobiet w sektorach zdominowanych przez mężczyzn, promowania lepszego uznawania umiejętności i wydajności kobiet w miejscu pracy, przezwyciężenia segregacji poziomej i pionowej oraz zwiększenia reprezentacji kobiet w organach decyzyjnych w sferze polityki i w sektorze prywatnym, konieczne są środki zarówno o charakterze ustawodawczym, jak i nieustawodawczym na szczeblu UE i krajowym;

Wtorek, 12 marca 2013 r.

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań programowych na rzecz walki ze stereotypami związanymi z płcią i zachęcania mężczyzn do równego dzielenia się z kobietami obowiązkami związanymi z pracami domowymi i opieką nad dziećmi, w szczególności poprzez zachęcanie mężczyzn do przechodzenia na urlopy wychowawcze i ojcowskie, co wzmocni ich prawa ojcowskie, przyczyni się do większego równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz lepszego podziału odpowiedzialności za dom i rodzinę, a także zwiększy możliwości kobiet w zakresie pełnego uczestnictwa w rynku pracy; wzywa również państwa członkowskie do przekonywania pracodawców do przyjmowania środków przyjaznych dla rodzin;
52. wzywa Komisję i rządy krajowe państw członkowskich do wsparcia bardziej intensywnych badań nad stereotypami dotyczącymi płci i zebrania na ich temat dalszych danych statystycznych przez opracowanie w tym zakresie odpowiednich wskaźników;
53. przypomina Komisji, że równość płci jest zapisana w art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania możliwości zatrudnienia kobiet i mężczyzn w różnych zawodach, tak aby zapewnić spełnianie wymogów rynku pracy oraz takie same możliwości dla obu płci;
55. wzywa Komisję do zwalczania wszelkich form przemocy, dyskryminacji i stereotypów wobec kobiet, aby mogły one w pełni korzystać z praw człowieka;
56. wzywa Komisję do zaapelowania do państw członkowskich o dotrzymanie zobowiązań podjętych w europejskim pakcie na rzecz równości płci;
57. zachęca Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn oraz różne krajowe instytuty ds. równości płci do wsparcia dalszych badań nad źródłami stereotypów dotyczących płci i wpływem stereotypów na równość płci, jak również podkreśla znaczenie wymiany nowych pomysłów i badań odnoszących się do najlepszych praktyk w celu wyeliminowania stereotypów dotyczących płci w państwach członkowskich i instytucjach UE;
58. przypomina Komisji o rezolucji Parlamentu z dnia 3 września 2008 r. w sprawie wpływu marketingu i reklamy na równość kobiet i mężczyzn oraz wzywa Komisję do wdrożenia zaleceń sformułowanych w rezolucji;
59. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przeprowadzenia kampanii uświadamiających, edukacyjnych i szkoleniowych w celu zwalczania dyskryminujących norm kulturowych i powszechnych seksistowskich stereotypów oraz napiętnowania społecznego, które uzasadniają i utrwalają przemoc wobec kobiet, a także do dopilnowania, by przemoc mająca za źródło obyczaje, tradycje czy względy religijne nie była usprawiedliwiana;
60. wzywa UE i jej państwa członkowskie do propagowania dzielenia się dobrymi wzorcami oraz do ułatwienia naśladownictwa wśród państw członkowskich, a także do stworzenia możliwości finansowania kampanii na szczeblu unijnym i krajowym mających na celu eliminację stereotypów dotyczących płci;
61. wzywa UE do zapełnienia istniejącej luki w prawodawstwie europejskim między dyskryminacją rasową a dyskryminacją o podłożu seksualnym, a także do zaproponowania nowych przepisów gwarantujących równość kobiet i mężczyzn w oświacie i w mediach;
62. wzywa UE i jej państwa członkowskie do opracowania zabezpieczeń (w postaci rzeczników lub organów nadzorujących media, w których skład wchodziłoby eksperci ds. równości płci), aby doprowadzić do tego, że branżowe kodeksy postępowania będą uwzględniać aspekt dotyczący równości płci oraz będą przestrzegane, a także w celu umożliwienia opinii publicznej składania skarg w razie wystąpienia takiej konieczności;
- o
o o
63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.